

Folketingets Lovsekretariat

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 11. november 2011

/ J.nr. 2011-0015197

Under henvisning til Folketingets udvalgs brev af 1. november 2011 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. S 472. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. S 472:

”Vil ministeren tage initiativ til at modernisere lovgivningen om f.eks. børnetilskud og øvrig lovgivning, der fastsætter ydelser til enlige forsørgere?”

Svar:

Det er regeringens opfattelse, at sociale ydelser skal forbeholdes de borgere, der har ret til og behov for hjælpen. De ydelser, der er målrettet enlige – herunder enlige forsørgere, skal kun udbetales til dem, der opfylder betingelserne.

Regeringen har ikke tolerance over for socialt bedrageri og vil sætte hårdt ind over for snyd med sociale ydelser.

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til, at det gældende regelsæt efter spørgerens opfattelse er forældet vedr. afgrænsningen af enlige.

Det er kommunerne, der træffer afgørelse i sager om borgernes ret til sociale ydelser, herunder særlige ydelser til enlige forsørgere som fx børnetilskud. Borgerne har mulighed for at klage over kommunens afgørelse, hvis borgeren mener, at afgørelsen er truffet på et forkert eller utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Det er meget vanskeligt at opstille helt faste og objektive rammer for vurderingen af, om en person er enlig eller samlevende, da sådanne faste rammer let kan omgås eller få en utilsigtet virkning.

Og det er nødvendigt med en konkret individuel vurdering, således at der netop kan skabes rum til mange forskellige samlivs- og bopælsformer.

Der er efter reglerne i dag en række forskellige faktorer, der kan indgå i kommunernes vurdering af, om en borger er enlig. Det kan være spørgsmål om, hvorvidt parterne har fælles økonomi, fælles husholdning, gensidig hjælp til husholdning, omstændigheder omkring sygdom, fællesbørn og en række andre forhold. Samtidig skal parternes egen beskrivelse af forholdet indgå i vurderingen.

Jeg har forståelse for, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at overskue, hvordan de forskellige oplysninger i en sag skal vægtes i den samlede individuelle vurdering. Det er også på denne baggrund, at kommunerne har pligt til at inddrage borgernes egne oplysninger og til at overholde de forvaltningsmæssige krav til fx partshøring og begrundelse, inden kommunen træffer afgørelse i en konkret sag. Kommunerne har desuden en forpligtelse til at vejlede borgerne om reglerne og gældende praksis for, hvornår en person skal anses som enlig eller samlevende.

Karen Hækkerup

/ Bent Nielsen